

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de Consiliul Concurenței,  
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de  
Întreprinderea Mixtă „Rikipal” Societate cu Răspundere Limitată împotriva  
Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere  
Limitată „Avalancha Technologies” și Nicolae Toderașcu cu privire la contestarea  
actului administrativ,

împotriva hotărîrii și hotărîrii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din  
15 aprilie 2016 prin care s-a anulat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr.  
CN-62 din 08 octombrie 2015 cu obligarea Consiliului Concurenței să examineze  
cererea Întreprinderii Mixte „Rikipal” Societate cu Răspundere Limitată, și  
încasarea de la Consiliul Concurenței în beneficiul Întreprinderii Mixte „Rikipal”  
Societate cu Răspundere Limitată a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de  
2 000 lei,

c o n s t a t ă :

La 02 noiembrie 2015 ÎM „Rikipal” SRL a depus cerere de chemare în  
judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului  
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că întrucât a constatat un caz de  
concurență neloială, la 13 martie 2015, ÎM „Rikipal” SRL a depus cerere  
prealabilă în adresa Consiliului Concurenței, prin care a comunicat autorității  
responsabile despre folosirea de către SRL „Avalancha Technologies”, fără drept,  
a unui text publicitar de natura să producă confuzie, asemănător cu cel folosit de  
lung timp de ÎM „Rikipal” SRL pe website-ul său.

Susține că, acest fapt vine în contradicție directă cu art. 2 din Legea  
concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

În conformitate cu dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din  
23 aprilie 2015 privind presupusele acțiuni de concurență neloială realizate de  
către SRL „Avalancha Technologies” în raport cu ÎM „Rikipal” SRL, asupra  
cazului a fost inițiată o investigație.

Potrivit Raportului de investigație pe marginea cazului inițiat prin  
dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 23 aprilie 2015, la cap. 6 al

raportorului s-a constat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Avalancha Technologies”, fapt pentru care a fost propus Plenului de a stabili sancțiune față de SRL „Avalancha Technologies” în conformitate cu art. 77 alin. 1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Cu toate acestea prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, Plenul a decis încetarea investigației cazului în privința SRL „Avalancha Technologies”, invocând lipsa încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, pe motiv că copierea ilegală a publicității ÎM „Rikipal” SRL ar fi fost plasat de fostul angajat al SRL „Avalancha Technologies” – Toderașcu Nicolae, după data concedierii sale.

Reclamantul susține că, din aprecierile și concluziile Plenului Consiliului Concurenței s-a adeverit, că aprecierile Plenului sunt eronate și vin în contradicție directă cu circumstanțele reale.

A invocat, în mod special că, decizia Plenului Consiliului Concurenței nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de reclamant în procesul examinării cererii prelabile, fapt din care se deduce că investigația inițiată nu este completă, nepărtinitoare, or nu cuprinde examinarea nemijlocită a tuturor susținerilor părților și interconexiunea lor.

În vederea elucidării adevărului care este evident - indiferent de data concedierii salariatului, care totodată este autorul anunțului de pe [www.999.md](http://www.999.md), acesta a acționat exclusiv în interesele SRL „Avalancha Technologies”, or persoanele cointeresate de anunțul publicitar erau chemate să acceseze site-ul [grizzly.md](http://grizzly.md), care fiind accesat oferea contactele SRL „Avalancha Technologies”.

Astfel, reclamantul menționează că nu este clar de ce atunci când semnele sunt pe față, Plenul Consiliului Concurenței a luat în considerație aceste declarații care par a fi aranjate post factum, la momentul în care a fost depusă cererea prelabilă a ÎM „Rikipal” SRL.

Consideră că indiferent dacă autorul mesajului este salariatul sau fostul salariat al SRL „Avalancha Technologies” aceasta nu exclude nicidecum interesul material exclusiv al SRL „Avalancha Technologies”, or doar accesând site-ul din anunț cumpărătorul putea contacta Furnizorul care nu este nimeni altul decât proprietarul web paginii [grizzly.md](http://grizzly.md), adică SRL „Avalancha Technologies”.

Totodată, nu este clar de ce Consiliului Concurenței a luat în considerație că SRL „Avalancha Technologies” îl putea concedia pe Toderașcu Nicolae, dar nu a luat în considerație faptul că putea să solicite salariatului să finalizeze acțiunile începute.

Mai mult consideră că, după cum data concedierii și lansării anunțului sunt în imediată derulare, este destul de real ca această sarcină să fi fost înaintată pe perioada derulării raportului de muncă, la fel este posibil ca autorul și SRL „Avalancha Technologies” să semneze vreun alt contract civil, prestări servicii, colaborare etc., despre care reclamantul nu cunoaște sau prin simplă înțelegere verbală părțile puteau conveni asupra plasării anunțului publicitar.

Cu toate acestea Consiliul Concurenței a preferat o investigare formală în rezultatul căreia SRL „Avalancha Technologies” a fost absolvită de pedeapsă.

Susține reclamantul, că în aceste condiții ÎM „Rikipal” SRL, ca victimă a faptelor anticoncurențiale se consideră îndreptățită a solicita sancționarea SRL „Avalancha Technologies” în conformitate cu practicile Consiliului Concurenței în fapte similare, precum și obligarea SRL „Avalancha Technologies” la plata beneficiului nerealizat ca urmare a faptei ilicite (venitul ratat) și a daunelor morale rezultate din comiterea unor fapte contrare regulilor de concurență.

Afirmă reclamantul că, daunele morale sunt acordate, de regulă, pentru afectarea unor drepturi personale nepatrimoniale, așa cum este dreptul la propria imagine.

Iar, în speță, propria imagine a ÎM „Rikipal” SRL a fost afectată prin confuzia creată consumatorului referitor la produsul similar.

Solicită ÎM „Rikipal” SRL admiterea acțiunii, anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015; constatarea încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Avalancha Technologies” și stabilirea sancțiunii SRL „Avalancha Technologies” în conformitate cu art. 77 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

La 26 noiembrie 2015 prin încheierea Curții de Apel Chișinău s-a atras SRL „Avalancha Technologies” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Nicolae Toderașcu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 s-a anulat decizia Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, prin care s-a decis încetarea investigației cazului în privința SRL „Avalancha Technologies”; s-a obligat Consiliul Concurenței să examineze cererea ÎM „Rikipal” SRL privind constatarea încălcării prevederilor art. 19, alin. (1), lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Avalancha Technologies” și în limitele împuternicirilor să constate existența ori inexistența încălcărilor.

Prin hotărârea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 s-a încasat de la Consiliul Concurenței în beneficiul ÎM „Rikipal” SRL cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

La 13 iunie 2016 Consiliul Concurenței a depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 și hotărârii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, solicitând casarea acestora cu remiterea pricinii spre rejudecare conform competenței la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

În motivarea recursului Consiliul Concurenței a invocat că, consideră neîntemeiată hotărârea primei instanțe, deoarece a dat o apreciere arbitrară probelor, prin încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Susține că, prima instanță a adoptat o hotărâre bazată pe copii și înscrisuri, fără a administra aceste probe în original, mai mult s-a bazat pe xerocopiile prezentate de către reprezentantul ÎM „Rikipal” SRL și pe declarațiile lui Nicolae Toderașcu, fără a da o apreciere concludentă probelor concludente prezentate de Consiliul Concurenței.

Consideră eronată concluzia primei instanțe, prin care a menționat că Vitalie Ovcearenco a utilizat atît account-ul „26nico1992” de pe site-ul www.999.md cît și numărul de telefon ce îi aparține lui Nicolae Toderașcu, pentru promovarea produselor companiei SRL „Avalancha Technologies”, fără a indica probele care au stat la baza constărilor.

A mai invocat că, probele prezentate de reprezentantul ÎM „Rikipal” SRL și de către Nicolae Toderașcu nu au fost dobîndite în modul prevăzut de lege, nu este clară proveniența acestora și sunt lipsite de forță probantă.

Sușține recurentul că, în cadrul examinării pricinii a prezentat probe suficiente cu referire la faptul că, account-ul „26nico1992” de pe site-ul www.999.md aparține lui Nicolae Toderașcu și că la data plasării anunțului ultimul nu era angajat la SRL „Avalancha Technologies”.

Totodată a menționat că, pentru a utiliza account-ul „26nico1992” de pe site-ul www.999.md este necesar de a introduce parolă de acces, însă la materialele cauzei nu a fost prezentată dovada transmiterii parolei de către Nicolae Toderașcu lui Vitalie Ovcearenco, fapt ce i-ar fi permis celui din urmă să utilizeze account-ul „26nico1992” de pe site-ul www.999.md.

A mai indicat recurentul că, Consiliul Concurenței este o instituție bugetară, bugetul fiind alocat anual, în care nu sunt incluse cheltuieli de acordare a asistenței juridice, prin urmare consideră neîntemeiată hotărîrea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016.

Mai mult ca atît, recurentul susține că, prima instanță a dat o interpretare eronată normei materiale, deoarece Curtea Supremă de Justiție și Curtea de Apel verifică legalitatea deciziilor prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate, însă în speță, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nu au fost aplicate careva sancțiuni pecuniare, astfel considerînd că Curtea de Apel Chișinău nu a avut dreptul de a examina pricina în fond.

La 06 mai 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia hotărîrii și hotărîrii suplimentare (f.d. 148).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 13 iunie 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

La 05 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎM „Rikipal” SRL și SRL „Avalancha Technologies” cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 20 septembrie 2016, avocatul Angela Capmoale, în interesele ÎM „Rikipal” SRL a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificînd în limitele invocate în recurs legalitatea hotărîrilor atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat cu menținerea hotărîrii și hotărîrii suplimentare a primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Actele cauzei atestă că, la 02 noiembrie 2015 ÎM „Rikipal” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, în susținerea căreia a indicat că întrucât a constatat un caz de concurență neloială, la 13 martie 2015, ÎM „Rikipal” SRL a depus cerere prealabilă în adresa Consiliului Concurenței, prin care a comunicat autorității responsabile despre folosirea de către SRL „Avalancha Technologies”, fără drept, a unui text publicitar de natura să producă confuzie, asemănător cu cel folosit de un timp îndelungat de ÎM „Rikipal” SRL pe website-ul său.

Tot, materialele cauzei denotă că prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 23 aprilie 2015 privind presupusele acțiuni de concurență neloială realizate de către SRL „Avalancha Technologies” în raport cu ÎM „Rikipal” SRL, a fost inițiată o investigație.

Potrivit cap. 6 al Raportului de investigație asupra cazului inițiat prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 23 aprilie 2015 privind presupusele acțiuni de concurență neloială realizate de către SRL „Avalancha Technologies” în raport cu ÎM „Rikipal” SRL, nr. CN-06/349-1267 din 22 iunie 2015, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Avalancha Technologies”, fapt pentru care a fost propus Plenului de a stabili sancțiune față de SRL „Avalancha Technologies” în conformitate cu art. 77 alin. 1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Însă, prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, Plenul a decis încetarea investigației cazului în privința SRL „Avalancha Technologies”, invocând lipsa încălcării prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, pe motiv că copierea ilegală a publicității ÎM „Rikipal” SRL ar fi fost plasat de fostul angajat al SRL „Avalancha Technologies” – dl Toderășcu Nicolae, după data concedierii sale.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, Curtea de Apel Chișinău prin hotărîrea din 15 aprilie 2016 a anulat decizia Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, prin care s-a decis încetarea investigației cazului cu în privința SRL „Avalancha Technologies”; a obligat Consiliul Concurenței să examineze cererea ÎM „Rikipal” SRL privind constatarea încălcării prevederilor art. 19, alin. (1), lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Avalancha Technologies” și în limitele împuternicirilor să constate existența ori inexistența încălcărilor.

Iar, prin hotărîrea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 s-a încasat de la Consiliul Concurenței în beneficiul ÎM „Rikipal” SRL cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

În susținerea soluției date prima instanță, a reținut că, în speță ÎM „Rikipal” SRL pentru a-și promova imaginea și dezvolta afacerea a publicat pe website-ul său următorul text „Обеспечиваем клиентов качественными упаковочными материалами в оговоренный срок и в необходимом объеме. Радуем высококлассным сервисом и предлагаем решения, которые максимально соответствует потребностям наших клиентов”.

Același text, fiind utilizat și de întreprinderea SRL „Avalancha Technologies” în anunțul de pe [www.999.md](http://www.999.md) pentru a-și promova produsele sale.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) lit. b) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, sînt interzise orice acțiuni sau fapte care sînt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

Prin prisma normei precitate, în coraport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă constatarea primei instanțe, prin care a indicat că, sunt eronate concluziile Plenului Consiliului Concurenței, precum că anunțul publicitar plasat pe pagina web [www.999.md](http://www.999.md), la 05 martie 2015, plagiat integral din textul publicitar ce aparține ÎM „Rikipal” SRL, preluat de pe pagina web oficială a companiei reclamante, ar fi fost plasat de către fostul angajat al SRL „Avalancha Technologies”, Toderașcu Nicolae care la acel moment deja nu mai era angajatul respectivei societăți, fapt ce a constituit temei pentru Consiliul Concurenței de a clasa procedura și a nu sancționa SRL „Avalancha Technologies”.

Or, intervenientul accesoriu Toderașcu Nicolae, fiind audiat în cadrul procesului a explicat, că nu a plasat nici un anunț la 05 martie 2015 pe pagina web [www.999.md](http://www.999.md) sub pseudonimul „26nico1992”, mai mult acest pseudonim a fost utilizat de către SRL „Avalancha Technologies”, pe parcursul activității lui Toderașcu Nicolae în cadrul societății pentru plasarea anunțurilor publicitare în interesul acestei societăți.

Totodată, instanța de recurs consideră corectă argumentarea primei instanțe prin care a menționat, că anume pagina web [www.grizzly.md](http://www.grizzly.md) identifică beneficiarul real al anunțului publicitar plagiat de la reclamant, dar și numărul de telefon care îi aparține lui Toderașcu Nicolae (06070 60 25) număr care este activ și aparține și în prezent acestuia arată nemijlocit că nu doar account-ul său de pe [www.999.md](http://www.999.md), „26nico1992” a fost utilizat de Ovcearencu Vitalie pentru promovarea produselor companiei SRL „Avalancha Technologies”, dar și numărul de telefon.

Mai mult, materialele cauzei cert denotă că, Toderașcu Nicolae nu a fost audiat în cadrul Plenului Consiliului Concurenței și nici nu a fost solicitată poziția

sa referitor la faptul dacă a fost sau nu plasat anunțul publicitar vizat de el, fapt recunoscut de către reprezentantul Consiliului Concurenței.

În atare situație, se atestă faptul că, concluzia Consiliului Concurenței precum că anunțul a fost plasat de către Toderașcu Nicolae se bazează exclusiv pe declarațiile lui Ovcearenco Vitalie directorul și asociatul SRL „Avalancha Technologies”, parte cointereseată, fără ca Consiliul Concurenței să dorească să afle poziția persoanei învinuite Toderașcu Nicolae.

Astfel, prima instanță corect a concluzionat că, în asemenea împrejurări, SRL „Avalancha Technologies” a organizat și implementat o acțiune de concurență neloială, ceea ce limitează efectiv dreptul liberei concurențe, unicul drept adevărat al concurenței care urmărește practicile anticoncurențiale, al cărui scop este menținerea concurenței în limite corecte, veghind mai ales ca concurența să se exercite într-un mod rezonabil, temperat și loial, urmărind să facă impracticabilă competiția în sectorul determinat al producției de paleți, în cazul în care pentru promovarea și vânzarea produsului ÎM „Rikipal” SRL, a utilizat surse intelectuale și capacitățile profesionale ale personalului său, respectiv a investit resurse materiale, în timp ce compania SRL „Avalancha Technologies” nu a făcut decât o copie a anunțului și a materialului promoțional inventat de ÎM „Rikipal” SRL.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, în speță consideră argumentele recurentului precum că, copierea publicității ÎM „Rikipal” SRL ar fi fost plasat de fostul angajat al întreprinderii SRL „Avalancha Technologies”, după data concedierii sale, neîntemeiate și lipsite de suport probator, în cazul în care chiar și dacă autorul mesajului ar fi fost salariatul sau fostul salariat al SRL „Avalancha Technologies” aceasta nu exclude nicidecum interesul material exclusiv al SRL „Avalancha Technologies”, or, doar accesând site-ul din anunț, consumatorul putea contacta Furnizorul, proprietarul web paginii grizzly.md - adică SRL „Avalancha Technologies”.

Prin urmare, prima instanță just a considerat, decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, prin care s-a decis încetarea investigației cazului în privința SRL „Avalancha Technologies” ilegală în fond, fiind contrară normelor de drept material, iar ca rezultat a anulat-o.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar a menționa, faptul că la baza deciziei nr. CN-62 din 08 octombrie 2015, Plenul Consiliului Concurenței, nu a efectuat o examinare multiaspectuală a cauzei, bazându-și decizia în baza declarațiilor depuse de Vitalie Ovcearenco precum că, anunțul plasat la 05 martie 2015 pe pagina web [www.999.md](http://www.999.md) sub pseudonimul „26nico1992”, a fost plasat de Toderașcu Nicolae, fost salariat a SRL „Avalancha Technologies”, după data eliberării din funcție, declarațiile căruia nu pot servi ca probă concludentă și pertinentă, în cazul în care declarațiile acestuia sunt contradictorii.

Or, conform explicațiilor depuse de Vitalie Ovcearenco în adresa Consiliului Concurenței, înregistrate cu nr. 662 din 25 martie 2015, ca răspuns la scrisoarea CN-05/90-377 din 18 martie 2015, care a stat la baza emiterii Raportului de investigație pe marginea cazului inițiat prin dispoziția Plenului

Consiliului Concurenței nr. 14 din 23 aprilie 2015, acesta a indicat că la 05 martie 2015, angajatul întreprinderii (și nicidecum fostul angajat) Nicolae Toderașcu a publicat un anunț pe pagina web [www.999.md](http://www.999.md) sub pseudonimul „26nico1992”, în care a descris serviciile pe care le oferă clienților. Tot, în această explicație Vitalie Ovcearenco a indicat că scopul amplasării acestuia anunț a fost descrierea serviciilor pe care le oferă.

Iar, ulterior, la 07 iulie 2015 Vitalie Ovcearenco, își schimbă declarațiile, indicînd că, Nicolae Toderașcu a fost eliberat din cadrul SRL „Avalancha Technologies”, începînd cu 01 martie 2015, conform ordinului nr. 6-C.

Mai mult, Colegiul consideră că, Consiliul Concurenței nu a reținut la adoptarea deciziei prevederile art. 52, alin. (4) - (6) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, care prevede că, în scopul aplicării prezentei legi, Consiliul Concurenței poate să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt și de drept, inclusiv informații confidențiale dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea existenței sau lipsei încălcării. În scopul aplicării prezentei legi, Consiliul Concurenței admite atît probe directe, cît și probe indirecte. Probe directe sînt depozițiile martorilor sau ale altor persoane, probele materiale, înscrisurile, înregistrările audio și/sau video, concluziile experților și orice alte dovezi care probează în mod expres existența sau lipsa unei încălcări a legii. Probe indirecte sînt probele care dau naștere unei concluzii logice precum că o încălcare a legii există sau a existat la un moment dat ori nu există și nu a existat la un moment dat. Probe care stau la baza luării deciziei Plenului Consiliului Concurenței sînt probele obținute de angajații Consiliului Concurenței, precum și cele prezentate de părți sau terțe persoane.

Cu referire la argumentul recurentului precum că Curtea de Apel Chișinău ca instanță de fond nu era competentă să rețină spre examinare litigiul, Colegiul consideră că este neîntemeiat din motivele ce urmează.

Conform art. 78, alin. (1) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 Curtea Supremă de Justiție și Curtea de Apel au competență deplină în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu.

Colegiul menționează că norma legală prevede expres atît instanțele competente investite cu dreptul de control, cît și actele în privința cărora acest control poate fi exercitat. Astfel, Curtea Supremă de Justiție și Curtea de Apel Chișinău verifică legalitatea deciziilor Plenului Consiliului Concurenței.

Raportînd prevederile legale enunțate la circumstanțele pricinii instanța de recurs constată că corect Curtea de Apel Chișinău a reținut spre examinare ca instanță de fond prezenta cauză civilă.

Suplimentar, Colegiul lărgit invocă și Recomandarea nr. 24 al Curții Supreme de Justiție cu privire la punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 155 din 05 iulie 2012, pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, prin care curțile de apel, în special Curtea de Apel Chișinău au fost atenționate că pînă la moment nu au fost modificate prevederile referitoare la competența din anumite legi, inclusiv și din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, astfel, în condițiile acestui text s-a mai indicat că la examinarea cauzei civile prevăzute de

respectivă legi se va respecta competența Curților de Apel ca instanță de fond pînă cînd nu vor fi operate modificările corespunzătoare. La acest segment, se reține și o practică constantă a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a constatat competența Curții de Apel Chișinău la judecarea în fond a pricinilor civile, în care parte în litigiu este Consiliul Concurenței.

În partea emiterii hotărîrii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, instanța de recurs menționează că, prima instanță corect a dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, din contul Consiliului Concurenței, în cazul în care reclamantul a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică, în cazul în care la emiterea hotărîrii din 15 aprilie 2016 au fost admise pretențiile acestuia, și în conformitate cu prevederile art. 94, 96 și art. 241 alin. (6) CPC, urmau a fi încasate de la pârât în beneficiul reclamantului și cheltuielile pentru asistență juridică.

Or, în conformitate cu art. 94 alin. (1) - (3) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii.

Potrivit art. 96 alin. (1), (1<sup>1</sup>) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, instanțele vor reține că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Reieșind din cele expuse, Colegiul reține că prima instanță corect a considerat necesar a încasa din contul Consiliului Concurenței cheltuielile de asistență juridică, suportate pentru examinarea acțiunii în mărime de 2 000 lei, sumă care este apreciată ca necesară, rezonabilă și reală.

Cele supra relatate, în ansamblu atestă faptul că, concluzia primei instanțe este justă, avînd la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de recurent în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu.

Urmare a celor supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază critic susținerile

recurentului precum că prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016.

În conformitate cu art.art. 444, 445 alin. (1) lit. a), 445 alin.(3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Consiliul Concurenței.

Se menține hotărârea și hotărârea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Rikipal” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Avalancha Technologies” și Nicolae Toderașcu cu privire la contestarea actului administrativ,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Galina Stratulat